ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ PIETER VERLOREN VAN THEMAAT ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1984 [1]

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Στην υπό κρίση υπόθεση, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως 317/83/Α του γενικού γραμματέα της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής της 1ης Ιουλίου 1983. Ζητεί πάντως αυτή την ακύρωση αποκλειστικά και μόνο όσον αφορά το χαρακτηρισμό της ως «αναπληρωτή βοηθού γραμματείας» που περιέχεται στην απόφαση. Η μετάθεση που αποτελεί το αντικείμενό της, δηλαδή η τοποθέτηση σε νέα θέση Β 5/4 που είχε διατεθεί στην υπηρεσία Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση, δεν προσβάλλεται.

Λόγω του χαρακτηρισμού αυτού, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι μειονεκτεί από πλευράς δυνατοτήτων προαγωγής. Λόγω αυτού του χαρακτηρισμού, η προσφεύγουσα εντάσσεται στην κατηγορία Β-γραμματείας (BS), που καλύπτει την εκτέλεση εργασιών γραμματείας και δακτυλογραφήσεως και όχι στην κατηγορία Β-κλασική (BC) που αφορά την εκτέλεση διοικητικών καθηκόντων και καθηκόντων γραφείου. Δεν χρειάζεται να εκθέσω τις περιστάσεις της δημιουργίας αυτών των κατηγοριών που ανατρέχει στο 1970. Οι περιστάσεις αυτές εκτίθενται επαρκώς στη δικογραφία και στην έκθεση για την υπό ακροατηρίω συζήτηση. Όσον αφορά εξάλλου τη διαφορά από πλευράς δυνατοτήτων προαγωγής εντός κάθε κατηγορίας, θα πρέπει να θεωρηθεί ως αποδεδειγμένη.

Όπως προέκυψε από το απαντητικό υπόμνημα και επανελήφθη ρητά κατά τη συνεδρίαση, ο προαναφερθείς χαρακτηρισμός αντικαταστάθηκε, με απόφαση της 24ης Μαΐου 1984, με το χαρακτηρισμό «αναπληρωτής βοηθός διοικήσεως», πράγμα που σημαίνει κατάταξη στην κατηγορία Β-κλασική. Κατά τούτο η προσφεύγουσα πέτυχε λοιπόν αυτό που επιθυμούσε. Διευκρινίζεται περαιτέρω ότι η τροποποίηση αυτή πρέπει να συσχετιστεί με το γεγονός ότι ο προϋπολογισμός επέτρεψε τη διάθεση ορισμένων θέσεων, όπως δήλωσε ο εκπρόσωπος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

Τίθεται λοιπόν το ερώτημα αν η προσφεύγουσα εξακολουθεί να έχει συμφέρον στην εκδίκαση της υποθέσεως. Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις της, πρόκειται για δύο ενδεχόμενα σημεία που αφορούν τη μέλλουσα εξέλιξη της σταδιοδρομίας της. 1ον, ο υπολογισμός της αρχαιότητας στο βαθμό. Ο εκπρόσωπος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής δήλωσε σαφώς κατά τη συνεδρίαση, η δε προσφεύγουσα δεν το αμφισβήτησε, ότι η περίοδος μεταξύ 1ης Ιουλίου 1983 και 24ης Μαΐου 1984 λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της αρχαιότητας της προσφεύγουσας ενόψει ενδεχομένης προαγωγής της, έτσι ώστε η προαναφερθείσα απόφαση δεν χρειάζεται να έχει αναδρομική ισχύ. Ένα δεύτερο ενδεχόμενο σημείο αναφέρεται στο συναγωνισμό που θα μπορούσε να αντιμετωπίσει η προσφεύγουσα κατά την εξέλιξη της σταδιοδρομίας της στην κατηγορία Β-κλασική. Και εδώ, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή διευκρίνισε κατά τη συνεδρίαση ότι οι υπάλληλοι των κατηγοριών BS και BT δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί ως υποψήφιοι για θέση Β-κλασική παρά μόνο αφού πετύχουν σε διαγωνισμό

1 — Μετάφραση από τα ολλανδικά.

Β-κλασικό ενώ αντιθέτως ο υπάλληλος που κατέχει θέση Β-κλασική μπορεί να υποβάλλει υποψηφιότητα για θέση BS ή BT.

Και στο σημείο αυτό λοιπόν είναι βέβαιο ότι η απόφαση της 24ης Μαΐου 1984 εξασφαλίζει στην προσφεύγουσα ευνοϊκή θέση έναντι των υπαλλήλων της κατηγορίας BS ή BT όσον αφορά τις δυνατότητες προαγωγής στους βαθμούς Β-κλασικούς, χωρίς αυτό να επηρεάζει τις δυνατότητες ενδεχόμενης προαγωγής της σε άλλους βαθμούς Β. Για το λόγο αυτό η προσφυγή της προσφεύγουσας κατέστη άνευ αντικειμένου. Η ευθύνη πάντως δεν πρέπει να καταλογισθεί στην προσφεύγουσα αλλά στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή η οποία, στην ερώτηση που έθεσε από νωρίς το Δικαστήριο ως προς το συμφέρον που εξακολουθεί να έχει η προσφεύγουσα στην εκδίκαση της υποθέσεως μετά την απόφαση της 24ης Μαΐου 1984, δεν έδωσε σαφή απάντηση παρά μόνο κατά την προφορική διαδικασία.

Το συμπέρασμά μου είναι λοιπόν:

1) ότι η υπό κρίση προσφυγή κατέστη άνευ αντικειμένου·

2) ότι η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα περιλαμβανομένων και των εξόδων της προσφεύγουσας.